

dženeho šyna woprował. Tak, so njeha šmjercz teho hrěšnika, ale so by wón šo wobrocził wot šwojich puczow a žiwny był. Tak, so šmemy šo pšchi wšchitkich šwojich hrěchach tola jeho hnady a šmilnošće trošchtowacz. Š njemuczerpliweho bohastwa jeho lubošće šmemy wšchitko, wšchitko wšacz: hnadu ša hnadu. Móžeš šwětej w jeho šnutkownej a šwonkownej nušy něšcto wjetšce pošćiczič?

Ščtož ma žyrkej podawacz, je Boža šwjata wola. Pščežo je tak: hdžež šo wjele podawa, tam šo tež wjele žada. Tohepla kóždu njedželu š Božich domow do šchesczjanštw šaklinčzi: Bóh čže žyłego čžłowjeka jako wopor a wobšedženštw męcž. Wón njeje špokojom še šwjerššnym wšchijom, ale čže twoje najšnutkownišce šmyšlenja. Došć žemu njeje, šo nježelu do Božeho doma pšchindžeš, wón tebje čže tež džekamy džei, wonkach we wšchědnym žiwjenju. Tvoju wolu, twoje požadanje, twoje starošće, twoje džeko, twoje mandželštw, twój wobšhad, twoje wšchewjenje, abo ščtož je hewał kruk twojeho žiwjenja a byčža, to wón čže męcž: wšchitko bjes wuwšacz.

W 87. pšalmje rěka: Krašne wěžy šo w tebi předuja, ty měšto Bože! Njeplaczi to hišćže wjele bóle w kóždnym šchesczjanškim Božim domje? Kał khudy je tola šary šlub nježiwajzy na jeho krašny templ a jeho rjane Bože šlužby porňo tomu, ščtož ma nam našč Boži dom kóždu njedželu, kóžde lěto předomacz a podacz! Tu šo našchemu Bohu a jeho kraleštwu měšto w čžłowješkich wutrobach pšchihotuje.

Wěšo je, jako by tajka wulka wěž ludžom pšchewulka byla: Tu nječžescža, wo njej njerodža. Někotš mēnja: Božeho doma njetrežbamny. Njerēczi Bóh tón Knjes tež pšches štwórbu a še kóždemu pšches wodženja jeho žiwjenja? Šaj, bych wšchěm tym pšchał, kiž tak praja, šo bychu prawje dobre wucho měli ša móžne hrimotanje Bože kaž ša šlónčžne pruhi jeho dobrotu wonkach w štwórbje kaž w šamšnym jich mašym žiwjenju. Šnano bychu potom š toho wšcheho šlšcheli něšcto wošebite, něšcto, ščtož jich š pokucže a š wěrje hnuje. Ale dyrbjaka tohodla žyrkej njetrežbna byčž? Š wofkel dha pšchindže, šo nješku póhanjo, kiž tola woprawdže w Božej štwórbje wjazy hacž my pšchewwaja, žiweho Boha namakali, šo tež wjele šchesczjanow š toho wšcheho ani ničžeho nješlšcha, tež hdnyž Bóh tón Knjes móžnje a jašnje došć rěčzi? A kał dha pšchindže, šo dženišch čžłowjek tajke wšchelašore š toho šlyšchi a kóždn šam šebi š toho šwojeho Boha pšchihotuje, kaž šehož čže runje męcž a runje trjeba? Ně, Boži dom trjebamy! Pšchetož tu tón Bóh, kiž je w štwórbje njewidomny a w našchim žiwjenju tak hušto nješrošumliwy, hladažy nam pšched woczš štupi. Ščtož je tu Knješej Žesušej a š tym žiwemu Bohu do woczow hladał, tón hašle jeho potom wšchudžom w štwórbje a w žiwjenju tajkeho namaka, kažkiž wón je. To je runje to wulke, kotrež žyrkej we šlowje pošćicža. Njemóžemy jeje parowacz.

Alle drušy praja: Žyrkej njetrežbamny! Njetwari Bóh tón Knjes tež pšches wjele druheho, pšches šchesczjanški dom, pšches šchesczjanške knihi, šchesczjanške šopjena šwoje kraleštw na šemi? A šažo wotmošwju: Šaj, a bych čžyž, šo by šo pšches tajke wěžy hišćže wjele wjele wjazy twarišo, šo bychu w kóždnym domje byšle modleške knihi, předaške knihi, „Pomhaj Bóh“, „Mišjonški Pošol“. Alle dyrbjaka tohodla žyrkej njetrežbna byčž? We wšchitkich lěštokkach w kotrychž mējachmy šchesczjanšku žyrkej, šo pščežo šažo to jene pokajuje: Čžim bóle šo žyrkwinemu džeku šadžewa, čžim wjazy nješchesczjanški, haj bjesbóžny duch do luda, do doma a šchule šačžehnje. Šdže potom Bože kraleštw woštanje, jeho wutwa-

rienje, jeho rošćenje? Ně, njemóžeš šlónzo ša njetrežbne džeržecž, čžešch-li jeho čžoplotu a šwětko męcž. To je to krašne na našchich Božich domach: Čžedža tajke šlónzo byčž, wot kotrehož na wšchě boški šwětko a čžopke pruhi Bože wušhadžewa, šo bychu wšchudžom Božemu kraleštwu pucz pšchihotowale.

A ja mam ša to: runje w tym woprawdžita a najšlubšcha pšchicžina leži, šo šu našce Bože domy tak prošdne a našce Bože šlužby tak mašo wážene: ludžo Bože kraleštw njerodža. Je jim pšchewulke, pšchewwate, pšchecžžke. Šim šo radšcho tych mašych, šachodnych wěžow tohole čžaka a šwěta čže. To je Žesuš šam šhonil a w pšchirunanju nam rošestajil: „Ša šym šej rolu, šym šebi pječž pšchahow wošow šupil, šym šo woženil, tohodla njemóžu pšchincž!“ Šaj, tak je woprawdže, a došel tak je, nješšmemy wušćacz, pščežo šažo a wošišcho do šwěta šawošč: Džakowano Bohu, šo mamy Boži dom! Twoje je to kraleštw. Tu šo žemu měšto pšchihotuje!

A dale šo podžakujemy: Tvoja je ta móž! Tu šo móž š njebyš dobnywa. Praji žyrkej, šo čže nam Boha dacž, dyrbi nam tež móž dacž. Pšchetož to je potajništw wšchewe nabožiny: Šdžež je živy Bóh, tam je tež živa móž. Tule wěrnošć čži móž wonkach w štwórbje předuje, njech pohladaš na rošćaze žita abo horje na hwěšdne njebyšo. Tu wěrnošć tež najšlepje a najjašnišcho nadešžemny w Žesušowym šutkowanju mjes šwojim ludom: Šdžež wón pšchindže, šo wšcho šhore a šłabe šhromadža. A potom tak lubošnje rěka: „Wušdže pak móž wot njeho, a wón jich wšchitkich šahoji.“

Tvoja je ta móž! Duby čžitarjo, na tym čžemny hódnošć našchich Božich šlužbow mēricž. Ženož to šhodženje šemšchi je něšcto hódne, wot kotrehož šnowa wožiwjeni a pošnyšneni šo wrócžimy, wuhotowani š nowej možu š wěrje, š lubošćzi, še ščžerpliwošćzi a še šchizej. A šelko tajkeje šnutkowneje možy šamóže nam Boži dom podawacz. Šižo pšches šwoju wšchewwaju čžišchinu! Žiwjenje bu ša wjetšchi džel ludži šhwatanje a honjenje. Njemóžu šrošumicž, šo ludžo, wot šchěšć džekamych dnjow wušćaczš a honjeni š wješkelošćžu dobrotu njewužiwaju, šo bychu šedmy džei na šo pomyšlili a nowy mēr a nowu móž dobyli. Ščtož njedželu džekamy džei ščžini, tón štajnje móž wudawa a nowu njenášbēra. Ščtož pak je wšchewwaju čžišchinu Božeho doma našhonil, tomu šo pščežo šažo jeje čže: Tvoja je ta móž.

Boži dom nam šamóže móž podawacz pšches modlitwu. To je wěšce: móžemy a dyrbimy tež domach šo modlicž, a tón njeby byl šchesczjan, kiž njeby tež domach šo w čžichej šomoržy modlił. Alle šelko je wěšce: Tu w Božim domje do našcheho modlenja wjazy wěry a wjazy wješkelošće hacž domach w nje-mērje wšchědneho dnja pšchindže. A to druhe je tež wěšce: Šdnyž tu w Božim domje š wošadu špewamy a šo modlimy, šo našcha špróžna dušcha žyle hinał pošnyšni hacž domach. To je, jako by tu jedyn modleš druhemu potajnje móž podał, jako bychu šo starošće dale lóžšcho wotšchacž, hacž hdnyž to šami čžinimy. Tu wšchak šebi hromadže móž š njebyš dobnywamy.

Boži dom nam šamóže hišćže dale móž podawacz pšches Bože šlowo. Dyrbju to hašle dopoščacz? Něčtožkuli hordy do Božeho doma dže a jón ponižny wopušćčzi. Něčtožkuli še šrudnej wutrobu šašupi a trošchtowany wušdže. Něčtožkuli še šebicžiwymi myšlemi a pšchecžemi šašupi a šo hodžinku pošdžišcho tajkich myšlow a žadanjow hašbuje. Tak Bože šlowo š možu wutroby pšchewobroczi. Kaž macžerne trošchtowaze šlowo džěšćžu šyly šetreje, kaž šhutne nanowe šlowo na pucz šynej wonkach w zušbje šadžewa, šo w špytowanju podleži, tak my šchesczjenjo pščežo šažo w Božim domje šhonimy: Bože šlowo naž trošchtuje, pošnyšni, šahowa, wušwjećzi.

Njeh něchtó jene jenicžke Bože kłowo, jenicžku kradu i předo-
wanja kóbu dom wojmje, to je došč. Tele kłowo, tale kada
je jemu žórko mozy přiches zny tydžeń. Přichetož twoja je ta
móz!

A njesabudžmy wohtar, Knjesowe blido! Kelto kšhejczija-
now budže kó pokutny džeń a kšmjerťnu njedželu tu jažo kłaf-
nyč. Čžehodla? Dokelž kłód kwojeje duške šacžuwaja a kó
tu dadža wot žiweho Knjesa i mozu k wěrje a lubošči, k čžer-
pjenju a modlenju a wumrěčžu našncžicž. Jim wičem dža-
kownje přiches dušku kłincži: Džakowano Bohu, šo mamy
Boži dom!

To kó wě: Po mozy jenož tón dže, kiž mozy trjeba a kám
žaneje nima. Tak přichidže, šo hiščke dženka kaž w Jesužo-
wňch čžakach čži, kiž kú kšncži a kám je kóbu špokojni, kó Bo-
žeho doma šdaluja. Boži dom je napošledku kaž Bóh a Jesuž
kám jenož něšto ša tnyh špróžnyh a wobčžžžnyh, tnyh wot
čžerpjenja a hrěcha šlemjeny, ša wišitkich bjesmóžnyh.
Tohodla nam da Bóh tón Knjes w žiwjenju přichžo šažo na-
šhonicž, kaš kłabi a njemóžni kám na kó štajeni kšny. Ščtóz
paš je tule njemóz na kšebi našhoniš, njemóže kó došč podža-
kowacž: Džakowano Bohu, šo Boži dom mamy! Twoja je ta
móz. Tu móž i njebjež dobudžemy.

A hiščke ras našch tekš k nam rěčži a w kšwalenju wu-
kłincži: Twoja je ta čžščž do wěčžnoščke. Tu pohladamy do
wěčžnoščke. Še kó prajiko: Bože domny tež bjes předowanja a
kłowa předuja, předuja přiches to, šo tu kú. Njeje wěža kaž
Boži porš, kiž horje pošže tež toho, kiž kšwěťnje šmyšleny
ženje njesašupi, a jemu přichiwola: A njebješam našch pucž
dže, na šemi kšny jenož hoščžo! A runje tak tež šwony džěka-
wy džeń nam pošoj njedadža. Předuja rano kaž wječžor móž-
nje a jašnje po kraju: Šedny džeń druhemu přichiwola, šo je
našche žiwjenje pucžowanje k Božej wěčžnoščki. Šacž čžžemy
abo nočžemy, kám wot kó Boži dom hižo přiches to, šo tu
šteji, našchej woczki štaji horje na wěčžnoščž, hdžež Boža čžščž
bndli. —

A hiščke wjazny móžemy prajicž. Njeje Boži dom ša
wiščch, kiž kó tu šednu, wobras njebješeho Wóžneho doma?
Njeje čžičhina, kiž naš tu wobdawa, wobras wěčžneho měra?
We wěčžnoščki njeje kaž tež w Božim domje žaneho hrošneho
harowanja, pošlěwanja, kšwarjenja. We wěčžnoščki njeje kaž
tež w žyrkwi žanyh bohattyh a kšudnyh, wošebnyh a niškich,
ale jenož bratrow a kótraw, jenož hrěšnikow, kotnyhž jenicž-
žy Boža hnada wumože. W žyrkwi hašle w přichitwarach toho
Knjesa štejimy, niž w kšwjatnižy kamej. Ale tu hižo něšto
šacžuwamy wo čžščži a krašnoščki, kotraž horach na naš
čžaka, a tohodla i wješelom a džakom wušhawamy: Džako-
wano Bohu, šo Boži dom mamy!

Nowa žyrkej měješke kó pošwječicž, a jena nowina pi-
šajche: Njemóže kó šamošwicž, žyrkwe w čžakš natwaricž,
hdžež je bndlenja tak jara trjeba. Najpředny bndlenja ša lu-
dži, potom domny ša Boha! Napschecžo tajkemu šmyšlenju dny-
bješhtaj hižo pošecžži Šaggai a Šacharja wojowacž. Šaj,
njeh je to njeprawda, hdžež kó dženka žyrkwe je wišchej pnyhu
natwarja. Ale žyrkwe šžžla niž? Čžžu tomu šši praščenja
napschecžo štajicž: Še trjeba, šo kó Božemu kraleštwu měšto
we wutrobach přichihotuje? Še trjeba, šo móž i njebjež dobu-
džemy, Še trjeba, šo do wěčžnoščke pohladujemy? Na tele pra-
ščenja mamy jenož jene wotmošwjenje: Džakowano Bohu,
šo Bože domny mamy! Hdže w našchim ludu, w našchich woš-
dach, w našchim šatušnyh žiwjenju přichidžemy, njebnyhny-
li žanyh měli!

Kermuschka.

Šsyn wot Kšhryšta wušny,
Šešhadža a roščke rjenje;
Š Božim deščžžom kšerpjeny,
Šeleni kó, šměje kšženje.
Šunu i njeho ššrawi
Šubošny plód njebješki.

Šwjerda, škalna, čžernjoita
Njeh drje tu a tam je rola,
A nam njemóžne kó šda,
Wišitkón njerjad wuplěčž i pola.
Šola paš kó nadžecžke,
Šo žně budža bohate.

Dobre kšmjo wušny
Šam na dobru rolu běške;
Wišhor, kłónžo, mjeršjenje
Šyle šahubicž jo čžyške.
Šeho šštit paš Kšhryštuš bě,
Šješele tak roščkeške.

Šta lěš hižo šeleni kšny
Ššo tamnyh kšwěťnyh ludži.
Šóh bě jeho přichitnyčke,
Š njeho rjane plódy šbudži.
Š teho, ludžo, pošnajcžke:
Ššwěťny šštit Bóh žohnuje.

Džiwny twojej' dobroty,
Božo, wišhudžom nadeńdžemy.
Daj wišak, šo tež plódy my
W ščžerpliwoščki přichinješemy.
Čžištu wucžbu daš nam kšny,
Daj tež čžište wutrobny.

Knježe, žohnuj bohacžke
Wušny kšwojoh' Božoh' kłowa;
Š nim naš wjedž do šbóžnoščke,
Šo by kóždy šhoniš šnowa:
Ščtóz tu i pláčžom roššywa,
Žně tón wješele tam ma.

Šaške kłowne bibliške towarštwó.

Dženka je kłowny džeń, je tulěťny kšwedžeń tutoho to-
warštwu w Lubiju. Tež Ššerbja kú přichepošhoni — runje
tak kaž kóždy druhi; ma tola tuto towarštwó tež našche kšerbške
biblije we kšwojim nakladže. Wono kó próžuje, wobej bibliji,
kšerbšku kaž něštku, roššchěrjecž, runje tak jejne jenotliwe
džěle a kniži.

Šbudata nowa rošprawa towarštwu wo lěčke 1928 poda-
wa nadrobniškeho še ššitkowanja towarštwu. Došhodow mě-
ješke towarštwó 96 744,21 hriwnow, wudawšow 63 126,22 hr.
To bě ša tuto lěšto 1929 na 33 618 hr. nalutowanyh ša dalšche
špomóžne ššitkowanje.

W Lubiju budže dženka pošodnju w 3 hodž. kšwedžeńška
Boža kšlužba a w 5 hodž. kłowna ššromadžišna. Na Božej
kšlužbe doštanu něšotre paščěške džěčži bibliju, kotruž towar-
štwó dari. Wono je nušne a špomóžne, šo išch prawje wjele
i daloka a i bliška kšwedžeń w Lubiju wopnyta.

Prjedawšchi prezident krajneho konsistorstwa, k. D. dr. Böhme nawjeduje towarstwo a tež sam i nim do Lubija pšhidnje. Róždy, kiž nusu, šnutskownu a šwontownu nusu lu- da widži a špomožne štukowanje Božeho šłowa snaje a tu- tomu šłowu wěri, pšheje towarštwu dobry wuspěch a pšhino- schuje sam ša to, šo by tu byl a to widomny a licžomny a wo- šebje tež šnutskowny, nješachodny wuspěch. A tutón je tón rošjudny. Ale šnadž runje tohodla hušto došć mašo wo nim pytnješch. Biblije tu šu w domach a šwójbach. Ale čítaja domy, šwójby, wšchitzy a jenotliwi w nich? A šu woni žiwi to šłowo? Esu woni činjerjo šłowa Božeho a toho mjena, kotrež maju, teho mjena šhešćizijana, šhešćizijanta.

Wšhelate i bliska a dalša.

— Šłowna šerbšta předaršta konferenza bě šchtwórtk 10. oktobra šerbškich duchownych na Michalškim pošedženju šhromadžila. Wulzy šo wješlichmy, šo bě našch čješćeny pšhedšnda, knjes wjšchchi šaraš Domaška, pšhišhol, hacž- runjež šhorowaty. To wutrobne wobžarujemy a nutrne pšhejemy, šo by šměl wotšhoricž a čjerštwy a štrony byčž. Ša šhromadžišnu, kotruž knjes pšhedšnda wjedješhe a na ko- truz naš knjes wjšchchi šaraš Šarješt i modlitwu pšhihoto- wa, bě tu telko macžiny, šo njebě možno, wšcho dowuradžicž; tak njebě možno wšcho, šchtož měšo šo wo šerbškich špěwaššich prajicž, doprajicž; tež prašenje hacž ma našhe „Šomhaj Böh“ nowu šłowu, t. r. nowy wobras i nowym napišmom došćacž, njebu rošjudžene. Tole je dozyla prašenje, ke kotre- muž čžyli šo tež našchi čžitarjo wuprajicž. Něčžišchi wobras je rjany, njeje pak šerbški, je tež se wšchem, šchtož došo wo- šlo, pšhewulki ša našhe šchtyri štron wulke šopješto. Šchto měnja našchi čžitarjo wo tym? A šchto pšheja šebi? Knjes Nowak-Njechorňski bě šti nacžiški ša nowu „šłowu“ pšhihoto- waš; ša to šmy džakowni a tak šórny hacž možno dale jedna- my. — Knjes wjšchchi šaraš Domaška našpomni wošebje špodešdženja šandženyh měšazow, konferenzu a jeje štawy na- štupaze; tak wopominachmy šmjercž šwěrneho a pilneho šo- buštawa šararja Mateka, kotryž je džekal ša šwój lud hacž do šmjercže. Šeho čješćuju a šo jemu džakujo, poštanychmy. Še šwješelazyh špodešdženjow bu našpomnjeny 25lětny wošadny jubilej k. šararja Mikele-Malešchanskeho, narod dwójnikow we Šupjanškim šarškim domje a 250lětny jubilej Šošacžič- čanškeho Božeho doma, na kotrymž bě šo wšchitkim — a je 10 pšchitomnych duchownych bě 8 šerbškich — jara lubišo. — Š wulkim wobžarowanjom pšhija konferenza wošjewjenje k. pšhedšndy, šo wón šhorošće dla pšhedšndštwo škoži. Došelž bě jej tuta pšhiczina pšhedwidomna, dyrbješhe konferenza do toho šwolicž. Ša noweho pšhedšndu wušwoli šebi toho, kotryž je tež hižo w šaštojnštwje šerbškeho wjšchšheho šararja i jeho našlednikom, knješa wjšchšheho šararja Šarješka. Tutón tež i džakom šaštojnštwo pšhija a i džela nawjedowanje pošedže- nja pšhewša. Dalšhe pšcheměnenja w pšhedšndštwje konfe- renzy šo na pšchichodne pošedženje wotštorčžichu. — Doklad- ne šo jednašhe wo šerbškich Božich šlužbach w tych wošadach, w kotrychž wošadny šaraš njeje šerbšheje řečže možny. To šu: Šuška, Wuješd, Kotezy a Ketlzy. Ša šoždu wošadu pšhewoš- mje jedny šaraš šarjadništwo šhromadže i k. wjšch. šararjom a to ša Šušku k. šaraš Woigt-Šodžiški, ša Wuješd knjes šaraš Šišer-Budňski, ša Kotezy k. šaraš Krawz-Šrodžišččanški a ša Ketlzy woštanje kaž hacž dotal, šo ma to Šošacžiččanški šaraš. Wšchitzy drušy šerbšzy duchowni maja wěšo šobu na- dawš, pomhacž. — Wobšchěrnišheje rošmošwy našta wo na-

dawšach a džele wjšchšheho šararja we wšchch wošadach, we kotrychž šo hišheže šerbška Boža šlužba džerži. Tute šu, šchtož šmy wot wšchheho špocžatka ša njeube měli, do šjoch ešorijow abo wošrešow roštyšane; we wšchch šjoch ma pak, tak šo pšheje, štukowanje šerbškeho wjšchšheho šararja a runje tak šuperintendenty jenajke byčž. Pšhi tym našpomni šo tež tam- ne wo Šateččanškej wišitaziji we wšhelakim drje mylnje, he- waš pak i prawom rošprawjaze wošjewjenje w Šserbškich Šlowinach a tamna wotmošwa, kotraž bu tam na to data. — Knjes šaraš Šandrik-Šoršchiki měješhe wšhelate naležnošće šerbškeho knihowneho towarštwu: Tuto ma šo i došhom bě- džicž, pomoz je nušna. Tuž čžemy tež pomhacž. Róždy jenotli- wy to može i tym, šo knihi kupuje, šo pšhinošchki placži abo šo hewaš něšchto dari ša šerbške knihowne towarštwo, kotrež je telko ša našch šerbški lud džekalo, kotrež čže tež dale džekacž a štukowacž. Šserbški Bibliški pucžnik je šašo knjes šaraš Šjencž-Šupjanški šestajal. Našch njedželniš „Šomhaj Böh“ je wošebje i pomozu Šsmolerjež knihicžiččezetnje wjele čžita- rjow pšhidobny. Njech šo jich hišheže wjazny pšhidželi. Čžemy šo prožowacž, pšchihódnego čžitarjam pošćicžecž. Wo to, šo by „Šomhaj Böh“ tež porjadnje rošprawy wo wošadnych šwje- dženjach a druhich podawšach doštawašo, čžyli pak šo pšhede wšchem wošadni šararjo a wošadni šami porjadnje štaracž. Še wobžarowacž, šo šo to pšhezo hišheže tak nještawa a šo šo na njedželšte šopjena šabywa, mjes tym šo šo druhim nowi- nam rošprawy podawaja. — Přjedy hacž pytny, bě čžaš ni- mo. Konferenzny šapikowat k. šaraš Šjerwa pšheczita hi- šheže dokladnje protokol a konferenza šo ššoncži i modlerškim šłowom. — Došho wjazny njetraje a našcha šerbška konferenza šwjecži šwój 200lětny jubilej. Še drje to w lěčže 1731 byšo, šo hrabja von Gersdorf šakoži přenju šerbšku konferenzu a tež přeni šerbški šeminar. Wón bě pšheczil hrabje Šinzendorfa, a Šinzendoršowy wliw drje je to šobu byl, kotryž je tehdy tajke wažne šapocžatki špomožneho štukowanja ša šerbški lud šobu wupłodžil. Šsnadž budže k. wjšch. šararje Š Domašchy, kotryž nam wo tym rošprawješhe, možno, hišheže nadrobni- šheho wo tym podacž.

— W Lubiju šwjecži šo dženzka lětny bibliški šwjedžen. Šopoldnju w 3 hodž. je šwjedženška Boža šlužba; šwjedženške předowanje šmje knjes wjšch. žrtw. rada Šherffig i Wul- šheho Šajna. Knjes lic. Šot-Šrježdžanški porēcži pacžerškim džeczom, kotrež bibliju doštanu. W 5 hodž. pšhišamknje šo šłowna šhromadžišna w šali měšchčanškeho doma. Do tuteje powitta pšhedšnda towarštwu, k. prezident D. dr. Böhma- Šrježdžanški. Šošprawy poda k. lic. Šoth a pšhednošch šmje k. šaraš Šilbert-Šhellerhawški. Š. šuperintendent Šranka wobšamknje šhromadžišnu. — Njech jich prawje wjele tuto wuhotowanje wopnta, hacžrunjež je to šermuščna njedžela, abo njech jich prawje wjele tutón šwjedžen i šermušchu šjed- nocži. Šetlicžanška wošada na pšch. by šo wěšće wješelika, dužy i bibliškeho šwjedženja witacž hojčži na šermušchu.

Wišćowanje: W. w Š. a Š. we Š. ša 22. po šwj. Šr. — M. w Ša. ša 23. po šwj. Šr.

Šorjedženka: Kaž drje šu našchi čžitarjo šami namašali, je šo tydženja pod přeni pšhidaty wobras šmylnje podpikalo: Šilip Melančthon. Kaž je i našawka a tež i wobraš špó- šnacž, ma podpikmo řešacž: Ulrich Šwingli.

Šamošwity redaktor šaraš Šyrgacž w Šošacžizach.